

רעפ 54204-09-24 - נבו אלמלח נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ברע"פ 54204-09-24

לפני: כבוד השופטת דפנה ברק-ארז

העוררים: 1. נבו אלמלח
2. ולדיסלב מטבייב

נגד

המשיבה: מדינת ישראל
ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי
בירושלים מיום 18.9.2024 במ"ת
65214-08-23 שניתנה על-ידי כבוד השופט נ'
בנישו
כ"א באלול התשפ"ד (24 ספטמבר 2024)
תאריך הישיבה: עו"ד ארז בן-ארויה
בשם העוררים:
בשם המשיבה:

החלטה

1. בפני ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים מיום 18.9.2024 (מ"ת 65214-08-23, השופט נ' בנישו). בית המשפט המחוזי דחה את בקשתו של העורר 1 לעיון חוזר במעצרו, וכן דחה את בקשתו של העורר 2 לאפשר לו יציאה לעבודה.

2. כבר בפתח הדברים יצוין כי ביום 7.10.2024 הורשעו שני העוררים במסגרת ההליך העיקרי בענינם בהתאם להודאתם בכתב אישום מתוקן (ת"פ 65140-08-23, השופטת ח' מאק-קלמנוביץ). בהמשך לכך, בהתאם להחלטתי מיום 8.10.2024 שהורתה לצדדים להתייחס להשלכותיה של התפתחות זו על הדיון בערר, ביום 9.10.2024 נמסר כי העורר 1 אינו עומד עוד על עררו. על כן, החלטתי זו תעסוק בעניינו של העורר 2 בלבד, שייקרא להלן מטעמי נוחות העורר.

3. הליכי המעצר בתיק זה כבר נדונו מספר פעמים בעבר בבית משפט זה, ואף עניינו של העורר עצמו נדון בו ביום 5.5.2024 (בש"פ 3326/24, השופט ח' כבוב). על כן, המשך הדברים יובא בתמצית בלבד.

4. ביום 29.8.2023 הוגש נגד העורר ושניים נוספים כתב אישום לבית המשפט המחוזי. לאחר שתוקן במסגרת הסדר טיעון, נוסחו העדכני של כתב האישום ייחס לעורר באישום אחד עבירה של סיוע לסחיטה בכוח לפי סעיף 427 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 בצירוף סעיף 31 לו, וכן באישום נוסף עבירה של תיווך לסחר בסמים מסוכנים לפי סעיף 14 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973. כפי שצוין לעיל, ביום 7.10.2024 העורר הודה במיוחס לו ובית המשפט המחוזי הרשיע אותו בעבירות האמורות.

5. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו של העורר עד תום ההליכים. בבקשה זו צוין שקמות בעניינו עילת מסוכנות לפי סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ב-1996 וכן לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(3) לחוק האמור, נוכח עבירת הסמים המיוחסת לו. כמו כן, נטען כי ניתן ללמוד על מסוכנותו של העורר גם מכך שבעת מעצרו הוא ריצה עונש מאסר בדרך של עבודות שירות במסגרת הליך קודם (ת"פ 4030-03-21) (להלן: ההליך הקודם).

6. מבלי לפרט, יצוין כי תחילה הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של העורר עד למתן החלטה אחרת. ביום 19.9.2023 קבע בית המשפט המחוזי שתיבחן העברתו של העורר לחלופת מעצר, מבלי שיוגש תסקיר מעצר בעניינו (השופט מ' ליפשיץ פריבס). למחרת, לאחר שבחן את מערך הפיקוח המוצע, ביום 20.9.2023 הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של העורר עד תום ההליכים בפיקוח אלקטרוני בבית אמו, בפיקוחם של קרובי משפחה (להלן: החלטת המעצר).

7. ביום 4.12.2023 העורר הגיש בקשה לעיון חוזר בהחלטת המעצר, ובה עתר לכך שיותר לו לצאת ולהמשיך לרצות את העונש שנגזר עליו בהליך הקודם במתכונת של עבודות השירות. תסקיר שירות המבחן מיום 3.4.2024 המליץ על כך הגם שהעריך את מסוכנותו של העורר כ"בינונית-גבוהה". בית המשפט המחוזי דחה את הבקשה בשים לב למשך הזמן הקצר יחסית שחלף מאז הוחלט על המעצר. ערר שהוגש על החלטה זו נדחה אף הוא ביום 5.5.2024 בהחלטה שצוינה לעיל (בש"פ 3326/24).

8. ביום 20.8.2024 העורר הגיש לבית המשפט המחוזי בקשה נוספת לעיון חוזר בהחלטת המעצר. העורר טען בעיקרו של דבר כי נוכח חלוף הזמן, ובשים לב להמלצתו של שירות המבחן, יש להורות על הקלה בתנאי מעצרו, ובכלל זאת לאפשר לו לצאת לעבודה. ביום 16.9.2024 דן בית המשפט המחוזי בבקשה וביום 18.9.2024 דחה אותה בהחלטה הנזכרת בפתח הדברים. בעשותו כן ציין בית המשפט

המחוזי כי לא התרשם שבשלו התנאים המאפשרים לעורר לצאת לעבוד, ו"בכך להימצא בסביבה חיצונית למשך שעות רבות במהלך היום". בהקשר זה ציין בית המשפט המחוזי כי לחובתו של העורר הרשעה קודמת במעשים שמהותם דומה לאלה המיוחסים לו בכתב האישום בהליך הנוכחי.

9. הערר שבפני מכוון כלפי החלטתו של בית המשפט המחוזי. בערר נטען כי לא ניתן המשקל המתאים לזמן שחלף מאז שניתנה ההחלטה על מעצרו של העורר בפיקוח אלקטרוני. עוד הוטעם כי מצבו הכלכלי של העורר מצדיק את יציאתו לעבודה.

10. הדיון בערר התקיים בפני ביום 24.9.2024. בא-כוחו של העורר חזר בו על עיקרי טענותיו. מנגד, בא-כוח המדינה טען כי דין הערר להידחות בשים לב למסוכנותו של העורר, הנלמדת מהעבירות המיוחסות לו ומעברו הפלילי ה"טרי", וזאת בהתייחס להרשעה בהליך הקודם.

11. בשלב זה יש לחזור לפתח הדברים ולהזכיר כי בינתיים הצדדים הגיעו להסדר טיעון, ובית המשפט המחוזי הרשיע את העורר על-פי הודאתו, כאמור לעיל. בית המשפט המחוזי שדן בתיק העיקרי הוסיף והורה על הגשת תסקיר של שירות המבחן, ובהתאמה מועד הטיעונים לעונש נקבע, לפי שעה, ליום 19.12.2024.

12. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים שבפני אני סבורה כי דין הערר להתקבל באופן חלקי בלבד. באשר לאפשרות העברתו של העורר לחלופת מעצר ביתית, התרשמתי היא שנוכח הזמן שחלף מאז שניתנה החלטת המעצר חלף פרק זמן שמהווה שינוי נסיבות המצדיק את העברתו של העורר ממעצר בפיקוח אלקטרוני לחלופת מעצר ביתית, ואף כזו שתכלול חלונות מוגבלים. כל זאת בתנאים שיקבע בית המשפט המחוזי בהתאם לשיקול דעתו. מנגד, ככל שהערר כוון ליציאה של העורר לעבודה, התרשמתי היא שמדובר במעבר חד מדי, ככל שהדברים אמורים בשיקולים הנוגעים להליך המעצר עצמו. יובהר בהקשר זה כי אינני נוקטת כל עמדה ביחס לשיקולים הנוגעים לענישה, ובעניין זה אף יוגש תסקיר נפרד של שירות המבחן כפי שכבר צוין.

13. סוף דבר: הערר מתקבל באופן חלקי כך שיוחזר לבית המשפט המחוזי, בהתאם לאמור בפסקה 12.

ניתנה היום, י"ב תשרי תשפ"ה (14 אוקטובר 2024).

דפנה ברק-ארז
שופטת